

ת"פ 28942/02/19 - מדינת ישראל נגד עמר ג'בר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28942-02-19 מדינת ישראל נ' ג'בר

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד אריאלה נבון
	המאשימה
	נגד
	עמר ג'בר
	ע"י ב"כ עו"ד עיסא אבו אלהווא
	הנאשמים

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית, בעבירות ידיעה כוזבת והפרעה לעובד ציבור בשל מעשים שבוצעו ביום 6.8.17. באותו מועד סמוך לשעה 16:00 הבחינו חיילי המינהל האזרחי במשאית שבה נהג הנאשם כשהיא נוסעת באתר האסור בשפיכת פסולת באבו-דיס לכיוון מעלה-אדומים. החיילים צפרו לנאשם על מנת שיעצור, אך הוא המשיך בנסיעה מהירה ואף הגביר מהירותו. בשלב מסוים עצר הנאשם את המשאית, יצא ממנה וברח בריצה מהחיילים. אחד החיילים קרא לנאשם לעצור, אך הוא המשיך בבריחה. באותו היום בשעה 19:57 לערך, הגיע הנאשם לתחנת המשטרה ודיווח בכזב על כך שהמשאית נגנבה ממנו.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן. הנאשם הודה במיוחס לו והורשע והתבקש בעניינו תסקיר שירות המבחן. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות המבחן מיום 16.2.20 מלמד כי הנאשם בן 49, נשוי ואב לשבעה, עובד כעצמאי בתחום הובלות חומרי בניה. הנאשם עזב את הלימודים בגיל 15 ועבד בשוק במשך כשמונה שנים ולאחר מכן החל לעבוד בתחום שבו עוסק עד היום. בשנים האחרונות מפעיל הנאשם עסק פרטי לפינוי פסולת. הנאשם נישא בגיל 16 ותיאר את המחירים הקשים ששילם בשל הנישואין בגיל צעיר ובכלל זה העובדה כי בעקבות הצורך לפרנס את משפחתו, לא רכש השכלה או מקצוע. לנאשם מספר הרשעות קודמות והוא ריצה עונשי מאסר בפועל. עם זאת הוא התקשה להעמיק בהתייחסותו לעברו הפלילי וטען כי רוב העבירות בוצעו על רקע קשיים כלכליים. הנאשם תיאר תחושת קורבנות וכי פעל מתוך רצון להגן על עצמו במצבים בהם חש מאוים. ביחס לעבירות הנוכחיות טען הנאשם כי לאורך השנים הקפיד תמיד על השלכת פסולת באופן חוקי ואולם ביום ביצוע העבירה פנה למגרש שאסור להשליך בו פסולת בשל כך שסיים את עבודתו בשעה מאוחרת. הנאשם תיאר כי כשהבחין בניידת המשיך בנסיעה כשבתחילה לא

הבין שמדובר בחיילים. כיוון שלא עצר החיילים שלפו לעברו נשק והוא חש כי חייו בסכנה, נטש את מכוניתו והחל לברוח. לדבריו, כתוצאה מהבריחה נפל מגובה שבר את רגלו והתעלף. הנאשם טען כי סבר שרכבו הנטוש אכן נגנב ולכן הגיש תלונה על כך.

הנאשם הביע צער על התנהלותו והוסיף כי המניע להתנהלותו היה הדאגה לילדיו והחשש כי לא יוכל לפרנס אותם אם ייעצר או יפצע.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתפקד מתוך תחושה של הישרדות וכי דאגתו לקיום משפחתו מהווה עבורו מניע פעולה ללא אבחנה וחשיבה על תוצאות מעשיו, תוך טשטוש גבולות המותר והאסור. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ממוקד בעיקר בחלקים החיוביים והמתפקדים בחייו וכי הוא מתקשה להעמיק בהתנהלותו עוברת חוק, כי קיים אצלו קושי בשליטה עצמית ונטייה לפעול בכל דרך לצורך השגת רווחה למשפחתו, אך יחד עם זאת הוא שואף לנהל אורח חיים נורמטיבי ומבטא כיום מודעות והכרה בדפוסי התנהלותו.

שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בטיפול והנאשם הביע רצונו בכך ולפיכך המליץ שירות המבחן לגזור על הנאשם צו מבחן למשך שנה, 250 שעות שירות לתועלת הציבור, זאת לנוכח ההתרשמות כי עבודתו של הנאשם מהווה עבורו עוגן חיובי ומשמעותי בעל השפעה רבה על תפקודו.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור על הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות ואת הקושי של הנאשם לקבל אחריות מלאה על מעשיו ועל התנהלותו הפלילית בכלל. המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה.

5. ב"כ הנאשם, שתמך אף הוא טיעונו בפסיקה, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן תוך שטען כי בעקבות התלונה הכוזבת לא נפתחה כל חקירה משטרתית וכי כבר למחרת הגשת התלונה זומן הנאשם לחקירה בגין מסירת הודעה כוזבת. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את הודאת הנאשם וקבלת אחריות על מעשיו אך בד בבד טען כי בעת האירוע הנאשם חשש ולא הבין שמדובר בחיילי המינהל האזרחי אלא סבר כי שמדובר בגורמים עבריינים המבקשים לגבות ממנו דמי חסות. ב"כ הנאשם הוסיף כי במהלך האירוע נגרם לנאשם נזק גופני והוא היה מאושפז תקופה ארוכה. לבסוף הודגשו היותו של הנאשם אב למשפחה ומפרנס עיקרי והנזק שעלול להיגרם למשפחה אם יגזר על הנאשם עונש שונה מזה שהמליץ עליו שירות המבחן. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב גם בכך שהוטל על הנאשם קנס מינהלי בסך ₪ 6,000 בשל השלכת הפסולת באתר בלתי מורשה.

6. הנאשם בדבריו האחרון אמר כי לא זיהה שמדובר בחיילים וסבר כי מדובר היה בגורמים עבריינים שרדפו אחריו, ומכל מקום הביע צער על מעשיו. על רקע דברים אלה נשאל הנאשם האם עומד על הודאתו בביצוע העבירות והשיב בחיוב.

7. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינו

של הנאשם. חוות הדעת שהוגשה ביום 31.5.20 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

מתחם העונש ההולם

8. העבירות שביצע הנאשם נועדו להגן על שלטון החוק והסדר הציבורי וכל על יכולתם של גורמי האכיפה והגורמים הממלכתיים לבצע את תפקידם ללא הפרעה ועל בסיס תשתית עובדתית מהימנה.
9. מעשיו של הנאשם לא תוכננו מראש והוא נקלע לביצועם לאחר שנתפס משליך פסולת לאתר לא מורשה. על השלכת הפסולת עצמה נתן הנאשם את הדין בנפרד והיא לא תהווה שיקול בגזר דין זה.
10. הניסיונות של הנאשם להתחמק מחיילי המינהל האזרחי יצרו סיכון מסוים גם לנאשם עצמו וגם לחיילים שרדפו אחריו. למרבה המזל, הסיכון לא התממש בכל הנוגע לחיילים. הנאשם עצמו טען שנפצע במהלך האירוע, אך לא הובאו לכך ראיות הגם שניתן היה להגיש בנקל. יש לומר כי בשיחתו עם שירות המבחן טען הנאשם כי שבר את רגלו, איבד את הכרתו ופונה לבית חולים בעוד שבטיעון לעונש טען ב"כ הנאשם כי הנאשם שבר את ידו.
11. מסירת ידיעה כוזבת על אודות ביצוע עבירה, גורמת להפעלתן לשווא של רשויות האכיפה ובכך יש משום בזבוז משאבים כספיים ובזבוז זמן של רשויות החקירה על חשבון אירועים אחרים המצדיקים השקעת משאבים אלה.
- לא הובאו ראיות על היקף החקירה שקוימה בעקבות ההודעה הכוזבת, ואף לא הובאו ראיות לסתור את טענת הנאשם, כי כבר למחרת הגשת ההודעה הכוזבת, הוא הוזמן לחקירה בחשד לביצוע עבירה זו, עובדה המלמדת כי למעשה לא הושקעו כל משאבי חקירה בתלונה הכוזבת על גניבת הרכב.
12. בחינת רמת הענישה הנוהגת בפסיקה, מלמדת כי בגין מעשים דומים נגזרו עונשים שכללו רכיב מוחשי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 8108/09 **ביבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.11.09); רע"פ 4753/16 **זייד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 26.6.16); רע"פ 1409/19 **אסרף נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.2.19); רע"פ 3561/06 **זילברמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.9.06); רע"פ 935/06 **מנסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.5.06); רע"פ 4117/05 **מיכאלוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.5.05); רע"פ 1286/05 **זועבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.3.05); ת"פ (ב"ב" 10230-02-17 **A מדינת ישראל נ' עמור ואח'** (פורסם בנבו 17.12.18). עם זאת, ניתן למצוא גם פסיקה שבה נגזרו עונשי שירות לתועלת הציבור. ראו למשל ע"פ (י-ם) 46051-03-14 **אברהמי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 1.9.14).
13. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים לנאשם

14. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בעובדות כתב האישום שהיה בה חיסכון מסוים בזמן שיפוטי.
15. הנאשם אמנם הביע חרטה על מעשיו אך עד לרגע האחרון הוסיף וטען באותה נשימה, כי כלל לא ידע שבורח מחיילים ומתוך דבריו ניתן ללמוד כי הוא אינו מקבל אחריות אמיתית על מעשיו ומתקשה להכיר בפסול שבהם. עובדות אלה, לצד עברו הפלילי המכביד של הנאשם הכולל 7 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות רכוש, אלימות ואי קיום צווים שיפוטיים, מלמדים על קושי של הנאשם להפנים את החובה לקיים את החוק גם במקרים בהם חש צורך לקיים חובות אחרים כגון חובותיו כלפי משפחתו.
16. מסקנה זו מתחזקת גם לנוכח התרשמות שירות המבחן מהקושי של הנאשם בשליטה עצמית ונטייתו לפעול בכל דרך, אף אם היא בלתי חוקית, לצורך השגת רווחה למשפחתו. אלה מחייבים מתן משקל ממשי לשיקולי הרתעה אישית שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.
17. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בטיפול והגם שהוא הביע רצונו בכך הטיפול טרם החל, ולא ניתן להעריך בשלב זה האם הנאשם אמנם יתמיד בטיפול והאם הטיפול יצליח ויסייע לו להפנים כלים להתמודדות מיטיבה במצבי לחץ. עם זאת ינתן משקל מסוים לקולא לנכונות הנאשם לקבל סיוע טיפולי שמוצע לו ולהתרשמות שירות המבחן כי כיום הוא מגלה מודעות והכרה גדולים יותר לדפוסי התנהגותו הבעייתיים.
18. בנסיבות אלה יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי-תחתון של מתחם העונש ההולם, אך אין הצדקה לחרוג לקולא מן המתחם משיקולי שיקום.
- לא אוכל לקבל את המלצתו העונשית של שירות המבחן, אשר מתוקף תפקידו שוקל בעיקר שיקולים הנוגעים לשיקום הנאשם. המלצה זו אינה עולה בקנה אחד עם מכלול שיקולי ענישה הנדרשים בנסיבות הענין, ובכלל זה שיקולי הרתעה אישית המקבלים משקל מהותי לנוכח כישלון ההרתעה של ענישה בעבר.
19. לא נעלמה מעיניי העובדה כי הטלת עונש מאסר בעבודות שירות, עשויה לפגוע באפשרות הנאשם להמשיך ולנהל את עסקו למשך תקופה מסוימת בעת ריצוי העונש. עובדה זו תקבל משקל בקביעת משך עבודות השירות ואולם אין בה כדי להצדיק הימנעות מהטלת עונש זה שהוא הרכיב העונשי המרכזי הראוי בנסיבות הענין.
20. לנוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 18.10.20 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור איזה מהעבירות שבהן הורשע.

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הסברתי לנאשם את חובתו לשתף פעולה במילוי הצו ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

21. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א סיוון תש"פ, 03 יוני 2020, בנוכחות הצדדים.